ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของอค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในระดับจังหวัดบุรีรัมย์

(พ.ศ.2571–2575)

องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์
เรื่อง ประกาศใช้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดบุรีรัมย์
(พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)

ด้วยกระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำและประกาศใช้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ.๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๗๗๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๘ เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ.๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์จึงได้จัดทำและประกาศใช้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการในระดับจังหวัด ให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ และแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ในภาพรวม

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๙

(นายภูษิต เล็กอุดากร)
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์

คำนำ

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ.2571 - 2575) องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ฉบับนี้ จัดขึ้นตามแนวทางหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ.2562 เพื่อให้เกิดการบูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ (One Plan) กับทุกภาคส่วน ทำให้แผนพัฒนาท้องถิ่นในเขตจังหวัดและการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนดังกล่าวมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค รวมถึงส่งเสริมและประสานความร่วมมือการพัฒนาให้เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืนระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชนเพื่อสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดบุรีรัมย์

องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ.2571 - 2575) ฉบับนี้ จะเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำและประสานโครงการพัฒนาที่เกิดการบูรณาการและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ที่มีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์
กรกฎาคม 2569

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ 1 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัด (พ.ศ.2566-2570) 1

1. ผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น 2-5
   - 1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป
   - 1.2 การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น
     - 1.2.1 เชิงปริมาณ
     - 1.2.2 เชิงคุณภาพ
2. ผลที่ได้จากการดำเนินงาน 5
   - 2.1 ผลที่ได้รับ/ผลสำคัญ
   - 2.2 ผลกระทบ
3. สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข 6
   - 3.1 การดำเนินการที่ผ่านมา
   - 3.2 ปัญหาและอุปสรรค
   - 3.3 แนวทางการแก้ไข

ส่วนที่ 2 ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.2571-2575) 7

1. วิสัยทัศน์ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ 8
2. นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ 8-9
3. แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) 9-12
4. (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 (พ.ศ.2571-2575) หรือฉบับที่ 14 12-15
5. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) 15-16
6. แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค 17-18
7. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดบุรีรัมย์ 19-23
8. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น 24

ส่วนที่ 3 การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.2571-2575) 25

1. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น 26
2. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น 27-28
3. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น 29
4. สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น 30

ส่วนที่ 1

สรุปผล
การพัฒนาท้องถิ่น

ตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดบุรีรัมย์
(พ.ศ.2566-2570)

ส่วนที่ 1
สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น
ตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดบุรีรัมย์
(พ.ศ.2566-2570)

1. ผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น

1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

การพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดบุรีรัมย์ในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ ระหว่างปี พ.ศ.2561-2565 คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์และแนวทางในการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนาในทุกระดับเพื่อให้เป็นปัจจุบัน จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์และกลยุทธ์ ไว้ทั้งสิ้น 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
2. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
3. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
4. ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีและยั่งยืน
5. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
6. ส่งเสริมและสนับสนุนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน
7. สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง

กลยุทธ์

1. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่น
2. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา คนพิการและผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
3. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชน และประชาชน
4. ส่งเสริมและบูรณาการด้านการศึกษาแบบองค์รวม
5. ส่งเสริมการใช้วิถีชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
6. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี และมีพลานามัยที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืน
7. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก
8. ส่งเสริมการแก้ปัญหาครัวเรือนยากจน
9. ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อยกระดับรายได้ และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ

10. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
11. เสริมสร้างความมั่นคง ความสงบ เรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
12. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการป้องกัน ปราบปราม ฟื้นฟู และแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม
13. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
14. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการขยะและการลดมลพิษอย่างเป็นระบบ
15. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ระบบนิเวศ พื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
16. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น
17. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา

เป้าประสงค์

1. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
2. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
3. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน
4. เชิดชูศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
5. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
6. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านการกีฬาสู่กีฬามาตรฐานโลก

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมให้เมืองบุรีรัมย์เป็นเมืองที่มีความเป็นอัตลักษณ์
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว
3. พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการท่องเที่ยว
4. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
5. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว
6. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
7. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
8. ส่งเสริมและประสาน สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นๆเพื่อการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวแบบเต็มรูปแบบ
9. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน
10. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการกีฬาสู่การพัฒนาอาชีพ
11. ส่งเสริมกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทุกรูปแบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

1. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง
2. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
3. ศูนย์กลางพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัย
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

กลยุทธ์

1. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ อินทรีย์ชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย
2. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อ ให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมการเกษตรและอุตสาหกรรมบริการ
3. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหาร
5. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
6. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
7. ยกระดับสินค้าเกษตรให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานเพื่อก้าวสู่ตลาดโลก
8. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและมีความสะดวกในด้านการเกษตรอย่างทั่วถึง
9. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
10. ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการผลิตไหมและผลิตภัณฑ์ไหมแบบครบวงจร
11. สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
12. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาด/การมีตลาดกลางรองรับสินค้าเกษตร รวมถึงการนำระบบ IT มาใช้ด้านการตลาดชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

เป้าประสงค์

1. บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง
2. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน
3. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์

1. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้มี ความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม
3. ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานแบบบูรณาการ
4. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ
5. ส่งเสริมให้องค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชั่นทุกรูปแบบ

1.2 การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น

1.2.1 เชิงปริมาณ

จากการประเมินผลโดยการสุ่มตรวจสอบแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ประสานแผนพัฒนามายังองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 40 แห่ง จากจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 208 แห่ง ปรากฏว่าได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ ไปเป็นกรอบและแนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

1.2.2 เชิงคุณภาพ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ มีความสนใจและได้นำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ ไปเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจากการสังเกตแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งที่ส่งแผนพัฒนาท้องถิ่นให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ส่วนใหญ่ยุทธศาสตร์ของแต่ละแห่งมีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

2. ผลที่ได้จากการดำเนินงาน

2.1 ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ ได้ดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ครอบคลุมตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง ประชาชนและองค์กรต่างๆ ได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น เสนอปัญหาความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งผลจากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์นั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในแต่ละหมู่บ้าน เช่น ถนน ขุดลอกแหล่งน้ำ ขุดสระเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการขาดแคลนน้ำเป็นต้น
2. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากการประสบสาธารณภัยต่าง ๆ
3. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์
4. ประชาชนได้รับบริการจากงานบริการต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ด้วยความสะดวก

2.2 ผลกระทบ

ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุมทุกความต้องการของประชาชน เนื่องจากงบประมาณมีจำนวนจำกัด แต่จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น การขยายตัวเมืองอย่างรวดเร็ว มีข้อจำกัดด้านระเบียบ/ข้อกฎหมาย ขาดการบูรณาการโครงการร่วมกันในการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม ซึ่งการดำเนินงานนั้นส่งผลกระทบต่อพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ เช่น การก่อสร้างถนนไม่สิ้นสุดตามเป้าหมายเนื่องจากงบประมาณมีไม่เพียงพอ ทำให้เกิดอันตรายในการสัญจร ไป – มา เป็นต้น

3. สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

3.1 การดำเนินการที่ผ่านมา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ในฐานะที่เป็นหน่วยงานประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นและเป็นประธานคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ตามแนวทางการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทยกำหนด เพื่อใช้เป็นกรอบและเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งให้มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด

3.2 ปัญหาและอุปสรรค

1. โครงการหรือกิจกรรมที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีจำนวนมากไม่สอดคล้องกับสถานการณ์คลัง

2. ระเบียบ/ข้อกฎหมาย การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน อาศัยแต่หนังสือกระทรวงมหาดไทยสั่งการ ส่งผลให้การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมทั้งจังหวัดไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

3. การประสานความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองยังมีน้อย เนื่องจากศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งไม่เท่ากัน ส่วนใหญ่จะเป็นไปในลักษณะขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น

4. วิสัยทัศน์นโยบายของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกัน ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดการบูรณาการโครงการงบประมาณร่วมกันในการแก้ไขปัญหาพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมทั้งจังหวัด

5. การสั่งการจากส่วนกลางให้ดำเนินการยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการสั่งการแบบเร่งด่วน กำหนดระยะเวลาให้แล้วเสร็จอย่างเร่งด่วน ทำให้การนำเสนอข้อมูลกลุ่มเป้าหมายไม่ครอบคลุมทุกด้านทำให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอาจไม่ครอบคลุมทุกประเด็นยุทธศาสตร์

3.3 แนวทางการแก้ไข

1. การวิเคราะห์ศักยภาพหรือทุนของท้องถิ่นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ปัญหาในท้องถิ่นอาจจะได้รับการแก้ไขโดยความร่วมมือร่วมใจกันของคนในท้องถิ่นโดยไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณหรืออาศัยความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก แล้วในแผนพัฒนาท้องถิ่นจะบรรจุแต่โครงการหรือกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการจริงๆ ซึ่งความร่วมมือของภาคประชาชนนี้ถือเป็นหัวใจสำคัญของการปกครองท้องถิ่น หากเกินศักยภาพของตนเองก็ค่อยเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้โครงการที่จะเสนอต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่ประชาชนส่วนใหญ่จะได้รับประโยชน์ด้วย

2. ในการจัดทำหรือทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์จะต้องมีการกำหนดเป้าประสงค์ในแต่ละยุทธศาสตร์และเป้าหมายการพัฒนาร่วมกันให้ชัดเจนว่าแต่ละด้านจะพัฒนาหรือดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายใดให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติให้มากขึ้น โดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานในด้านต่างๆมาเป็นฐานในการกำหนดตัวชี้วัดและต้องติดตามผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง

3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ควรให้ความสำคัญในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญการทำเวทีประชาคมท้องถิ่นทุกระดับเพื่อจะได้แผนงานโครงการตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน

ส่วนที่ 2

ประเด็นการพัฒนา
ท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในระดับจังหวัดบุรีรัมย์
(พ.ศ.2571-2575)

ส่วนที่ 2
ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดบุรีรัมย์
(พ.ศ.2571-2575)

1. วิสัยทัศน์ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด/วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัด

1.1 วิสัยทัศน์ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์

"จังหวัดบุรีรัมย์เป็นเมืองกีฬาระดับโลก การท่องเที่ยววิถีใหม่แบบครบวงจร
และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนสู่มหานครแห่งความสุข"

1.2 วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์

"เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่น เกษตรกรรมล้ำหน้า
กีฬาเป็นเลิศ ก่อเกิดคุณภาพชีวิตที่ดี
มีหลักธรรมภิบาล บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

2. นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

นายภูษิต เล็กอุดากร นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ได้แถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อสานงานต่อและก่องานใหม่ โดยมีนโยบายสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. นโยบายเมืองกีฬาระดับโลก

การต่อยอดและการขับเคลื่อนจังหวัดบุรีรัมย์ สู่มหานครแห่งความสุข วิถีใหม่ให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงจากเมืองผ่าน เป็นเมืองพักเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีความเข้มแข็งสร้างรายได้ให้กับจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นเมืองแห่งกีฬา ธุรกิจและการบริการที่สำคัญ พัฒนากีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกรูปแบบให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจของจังหวัดอย่างทั่วถึงและเป็นเมืองกีฬาในระดับมาตรฐานโลก

2. นโยบายต่อยอดส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีใหม่แบบครบวงจร

จังหวัดบุรีรัมย์ มีรายได้จากการท่องเที่ยวแบบวิถีใหม่จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนวัตวิถี หมู่บ้าน ชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น สนามฟุตบอลช้างอารีน่า สนามแข่งขันรถทางเรียบช้างอินเตอร์เนชั่นแนลเซอร์กิต การแข่งขันกีฬาบุรีรัมย์มาราธอนเป็นการสร้างงานสร้างอาชีพให้คนในท้องถิ่นมีรายได้ ก่อให้เกิด การท่องเที่ยวซ้ำ สนับสนุนการบริการท้องถิ่นให้มีมาตรฐาน ร่วมขับเคลื่อนจังหวัดบุรีรัมย์สู่ความเป็นมหานครแห่งความสุขอย่างมั่นคงและยั่งยืน

3. นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

การก่อสร้าง ซ่อมแซม ปรับปรุงและบำรุงรักษาเส้นทางคมนาคมในเขตความรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่และสนับสนุนการบูรณาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย รองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และสังคม รวมทั้งการปรับปรุงขุดลอกแหล่งน้ำให้มีน้ำเพียงพอสำหรับอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรตลอดปี

นอกจากนโยบายสำคัญ 3 ประการข้างต้นแล้ว นโยบายอื่นๆ ที่จะต้องดำเนินการต่อเนื่องให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยยึดหลัก “คนบุรีรัมย์ต้องมาก่อน” ด้วยการสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการศึกษาและการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง นอกจากนี้ การบูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วน ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ด้านการเมืองการปกครองและสร้างอัตลักษณ์ให้เป็นเมืองแห่งความจงรักภักดี ด้วยการเทิดทูนในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

โดยนโยบายสานงานต่อก่องานใหม่และการบริหารงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ข้างต้นได้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนชาวจังหวัดบุรีรัมย์เป็นสำคัญและเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามระเบียบ กฎหมาย และนโยบายของรัฐเป็นที่ตั้ง ทั้งนี้ ต้องได้รับการสนับสนุนการทำงานจากท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์และ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติโดยมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หลักธรรมาภิบาล การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่พี่น้องประชาชนชาวจังหวัดบุรีรัมย์อย่างแท้จริง

3. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

คติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

เพื่อตอบสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลง ของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคง ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคง ในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราช และอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคง ของอาหาร พลังงาน และน้ำมีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป

และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟู ฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาล มีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนา อย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
2) ขีดความสามารถในการแข่งขันการพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ มียุทธศาสตร์ในการดำเนินการ 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทย มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ ในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนากลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้ รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ“ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติ ได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้น การยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากร ธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดรับกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้ง การส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนา ที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้ง กาย ใจ สติปัญญามีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกร นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อนโดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้ง มีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบ อย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

4. (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 (พ.ศ.2571-2575) หรือฉบับที่ 14

วัตถุประสงค์หลัก **ยุทธศาสตร์ที่ 2** “เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น อย่างทั่วถึง และยั่งยืน”

ธีมการพัฒนา การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการ **“ซ่อมและเสริมรากฐานสร้างอนาคต”** ซึ่งเป็นการเสริมสร้างรากฐานให้มั่นคง ควบคู่ไปกับการสร้างความพร้อมและโอกาสสำหรับอนาคต

จุดคานงัดหลัก การเร่ง **“เพิ่มผลิตภาพ (Productivity)”** ให้เป็นคานงัดหลักของการพลิกโฉมประเทศ เนื่องจากเป็นเงื่อนไขสำคัญในการสร้างรายได้และคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น

การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากการจัดทำแผนเชิงพรรณนาไปสู่ “แผนที่เน้นการปฏิบัติจริง (Action-Oriented Approach) โดยมุ่งเน้นความชัดเจนของเป้าหมาย (Vision) การสร้างแนวร่วม (Alignment)และการขับเคลื่อนที่มีประสิทธิภาพ (Execution) ผ่าน **5 เสาหลัก (T-R-U-S-T)**

- **5 เสาหลักการพัฒนา (5 Pillars of Development):** เพื่อผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ได้แก่

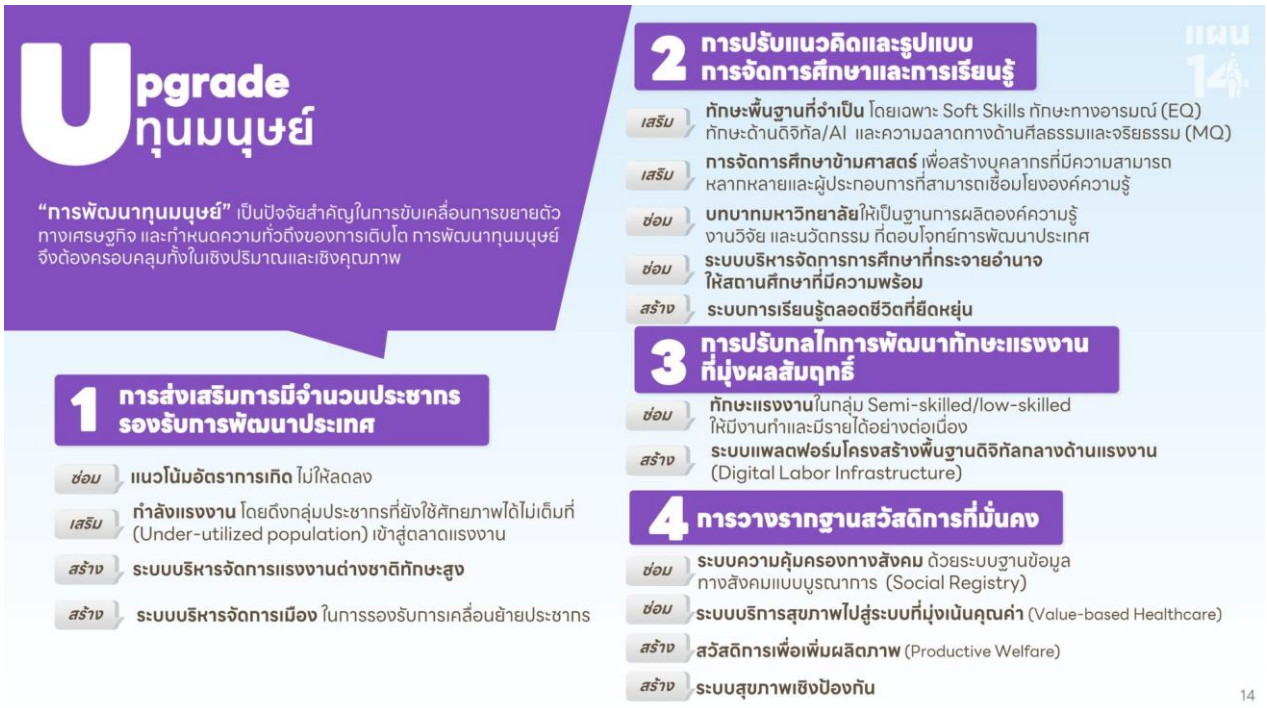
เสาหลักที่ 1: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ (Transform the Economy**)** : มุ่งเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคการผลิตเดิม พร้อมทั้งยกระดับเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่

เสาหลักที่ 2: การปฏิรูปภาครัฐ (Reform the Public Sector**)** : มุ่งปฏิรูปการบริหารจัดการโครงสร้างและวิธีการทำงานของภาครัฐ รวมถึงการแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อเป็นกลไกหลักในการยกระดับผลิตภาพ

เสาหลักที่ 3: การยกระดับทุนมนุษย์ (Upgrade Human Capital**)** : มุ่งส่งเสริมจำนวนประชากรรองรับการพัฒนา ปรับรูปแบบการจัดการศึกษา การพัฒนาทักษะแรงงาน และวางรากฐานสวัสดิการที่มั่นคง

เสาหลักที่ 4: การบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Sustain Resources and the Environment**)** : มุ่งจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การแก้ไขปัญหา PM 2.5 และการมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

เสาหลักที่ 5: การถ่ายทอดและลงทุนในวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Transfer and Invest in Research, Technology and Innovation**)** : มุ่งลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และพัฒนาระบบนิเวศวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม

5. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นชุดเป้าหมายการพัฒนาระดับโลกหลังปี 2015 ที่ได้รับการรับรองจาก 193 ประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 25 กันยายน ค.ศ.2015 ครอบคลุมช่วงระยะเวลาที่ต้องบรรลุภายใน 15 ปี ได้เป็นทิศทางการพัฒนาที่ทุกประเทศที่ต้องดำเนินการร่วมกันมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2016 ไปจนถึงปี ค.ศ. 2030 โดยเอกสารที่ประเทศสมาชิกทั้งหมดลงนามรับรองเป็นพันธะสัญญานั้นเรียกว่า "Transforming Our World: the 2030 Agenda for Sustainable Development" หรือ "วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน 2030" ฉะนั้นในบางโอกาส SDGs อาจถูกกล่าวถึงผ่านชื่ออื่นได้ทั้ง Agenda 2030 หรือ Global Goals

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทั้งหมด 17 **เป้าหมาย (Goals)** ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า **เป้าหมายย่อย (Targets)** ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 169 เป้าหมายย่อย และพัฒนา **ตัวชี้วัด (Indicators)** จำนวน 232 ตัวชี้วัด (ทั้งหมด 244 ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ 12 ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าหมายย่อยดังกล่าว

❖ **เป้าหมายทั้ง 17 เป้าหมาย ประกอบด้วย**

เป้าหมายที่ 1: ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่
เป้าหมายที่ 2: ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ 3: สร้างหลักประกันการมีสุขภาวะที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย
เป้าหมายที่ 4: สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ 5: บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน
เป้าหมายที่ 6: สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน
เป้าหมายที่ 7: สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้และยั่งยืน
เป้าหมายที่ 8: ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน
เป้าหมายที่ 9: สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุม และยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม
เป้าหมายที่ 10: ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ
เป้าหมายที่ 11: ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน
เป้าหมายที่ 12: สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ 13: ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น
เป้าหมายที่ 14: อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ 15: ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ
เป้าหมายที่ 16: ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิผล รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ
เป้าหมายที่ 17: เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา ทั้ง 17 ข้อ สะท้อน ‘3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน’ (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก 2 มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนาที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น **5 มิติ** องค์การสหประชาชาติ แบ่งเป้าหมาย 17 ข้อ ออกเป็น 5 กลุ่ม (เรียกว่า 5 Ps) ประกอบด้วย

- People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 ถึง เป้าหมายที่ 5
- Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 ถึง เป้าหมายที่ 11
- Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 12 ถึง เป้าหมายที่ 15
- Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16
- Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

6. แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค

6.1 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี

(นครราชสีมา, ชัยภูมิ, บุรีรัมย์, สุรินทร์)

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี
(พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวน รอบปี พ.ศ.2570

- วิสัยทัศน์ (Vision)

"ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อารยธรรมขอม การค้าชายแดน ผลิตภัณฑ์ไหม และสังคมเป็นสุข สู่การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน"

- ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

1. แหล่งผลิตสินค้าเกษตร พืชสมุนไพร และอาหารปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน
2. แหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เชิงนิเวศน์ การกีฬาที่มีชื่อเสียง
3. แหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ไหมระดับประเทศ
4. ประตูสู่อีสานและเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

- พันธกิจ (Mission)

1. การส่งเสริมการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม สินค้าเกษตร ที่ได้มาตรฐาน
2. ส่งเสริมการผลิตสินค้าปศุสัตว์ ให้มีมาตรฐานแบบครบวงจร
3. ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำ ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำการเกษตรกรรม
5. ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างปลอดภัย ได้มาตรฐาน พัฒนาสินค้า บริการด้านการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม พัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
6. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และค้าชายแดน
7. ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ไหม
8. ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคมสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืน

- ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม 3 ประเด็น คือ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยว การค้าชายแดน และผลิตภัณฑ์ไหม
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

6.2 แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

❖ **เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ 20 ปี (พ.ศ.2566-2585)** คือ

บุรีรัมย์ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก มหานครแห่งความรื่นรมย์ เศรษฐกิจมั่นคง สู่สังคมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

❖ **แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวน รอบปี พ.ศ.2570**

- เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

- ตำแหน่งทางการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ 4 ด้าน ดังนี้

1. พัฒนาศักยภาพเป็น “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก”
2. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน
3. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากไหม
4. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน

- ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม 4 ประเด็น คือ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : ด้านเศรษฐกิจ
“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิตสินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ"

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
"คนบุรีรัมย์ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง"

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
“ทรัพยากรธรรมชาติสร้างเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ
“บุรีรัมย์สงบสุข”

7. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.2571-2575)

วิสัยทัศน์ (Vision)

"บุรีรัมย์เมืองกีฬาและศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
เกษตรกรรมมูลค่าสูง
ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง
พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยนวัตกรรม
ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืน"

พันธกิจ (Mission)

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีคุณธรรม มีความสุขและมีสุขภาวะที่ดี
2. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬา และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ด้วยเทคโนโลยีและการมีส่วนร่วมของชุมชนสู่มาตรฐานสากล
3. ส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะ เกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ
4. การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย
5. การประสานและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
6. การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
7. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
8. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน
9. การพัฒนาโลจิสติกส์ การเชื่อมโยงเศรษฐกิจภูมิภาค และการค้าดิจิทัล
10. การส่งเสริมการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์จากไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประเด็นการพัฒนา (Strategic Issues)

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

ประเด็นการพัฒนา (Strategic Issues)

ประเด็นการพัฒนา (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี	1. ประชาชนมีสุขภาวะ สุขภาพ และคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน 2. สังคมมีความมั่นคง ความปลอดภัยและพึ่งพาตนเองได้ ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง 3. การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และพื้นที่สีเขียวอย่างยั่งยืน	1. ส่งเสริมความเข้มแข็งของระบบสาธารณสุขชุมชนและการนำนวัตกรรมระบบบริการอัจฉริยะ (Smart Health) มาใช้ในการดูแลสุขภาวะและรับมือความเสี่ยงด้านสุขภาพ 2. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสวัสดิการสังคมแบบมุ่งเป้าในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส 3. ยกระดับมาตรฐานโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และระบบคมนาคมให้ทั่วถึงและปลอดภัย 4. เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และการศึกษาแบบองค์รวมแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน 5. เสริมสร้างความมั่นคง สงบเรียบร้อย ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อาชญากรรม และการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยในชุมชน 6. ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาครัวเรือนยากจน พัฒนาทักษะอาชีพ และยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจฐานราก 7. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับชุมชน 8. พัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยและมลพิษตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) 9. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ระบบนิเวศ พื้นที่ป่าไม้ และเพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน	1. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพและการบริการด้านสาธารณสุขชุมชน 2. ร้อยละของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับสวัสดิการและการพัฒนาคุณภาพชีวิต 3. ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงได้มาตรฐาน 4. ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาและการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในเยาวชน 5. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินเป็นชุมชนปลอดภัยจากยาเสพติดและสาธารณภัย 6. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจนตามเกณฑ์ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) 7. ร้อยละของชุมชนที่ผ่านเกณฑ์การส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง 8. ปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลหรือนำกลับไปใช้ใหม่ 9. จำนวนพื้นที่สีเขียวและระบบนิเวศในชุมชนที่ได้รับการฟื้นฟู

ประเด็นการพัฒนา (Strategic Issues) (ต่อ)

ประเด็นการพัฒนา (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</u> การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา	1. พัฒนาเมืองบุรีรัมย์เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและเมืองกีฬามาตรฐานโลก 2. ยกระดับเศรษฐกิจท่องเที่ยวด้วยทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและกีฬา 2. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านการกีฬาและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) ทุกรูปแบบสู่มาตรฐานสากล 3. ส่งเสริมและพัฒนาเมืองบุรีรัมย์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวอัตลักษณ์อารยธรรมขอมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน 4. ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ผ่านช่องทางดิจิทัลและเครือข่ายองค์กรด้านการสื่อสาร 5. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และต่อยอดศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ 6. พัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพของบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและกีฬา	1. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์สู่เมืองท่องเที่ยวและเมืองกีฬาแห่งคุณภาพ 2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวและการจัดกิจกรรมกีฬา 3. ร้อยละความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสินค้าและบริการ 4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการนำทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงพาณิชย์ 5. ร้อยละของบุคลากรและผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่ผ่านการพัฒนาศักยภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนา (Strategic Issues) (ต่อ)

ประเด็นการพัฒนา (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</u> การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม	1. ยกระดับจังหวัดเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าเกษตรปลอดภัยและอาหารมูลค่าสูง 2. เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันและโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตร	1. ยกระดับระบบการผลิตเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย และเกษตรมูลค่าสูง สู่การรับรองมาตรฐานสากล 2. ส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหารเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ 3. ยกระดับอุตสาหกรรมสิ่งทอและผ้าไหมอัตลักษณ์บุรีรัมย์แบบครบวงจร ควบคู่กับการขยายตลาดผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล 4. ส่งเสริมการปลูกและแปรรูปพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงานเพื่อสร้างทางเลือกใหม่ 5. พัฒนาประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำ แหล่งกักเก็บน้ำ และระบบบริหารจัดการน้ำทางการเกษตรอย่างทั่วถึง 6. พัฒนาขีดความสามารถ ศักยภาพ และทักษะความเป็นผู้ประกอบการของเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) และการรวมกลุ่มผู้ประกอบการภาคธุรกิจด้านการเกษตร 7. ส่งเสริมการสร้างตลาดกลางและระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงสินค้าเกษตรผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ	1. ร้อยละของเกษตรกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย 2. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่เติบโตขึ้น 3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์ผ้าไหมอัตลักษณ์และสินค้าแปรรูปชุมชน 4. ร้อยละที่ลดลงของมูลค่าการนำเข้า/ซื้อสารเคมีทางการเกษตรในพื้นที่ 5. ร้อยละของพื้นที่เกษตรกรรมและแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงระบบบริหารจัดการน้ำ 6. จำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่และกลุ่มเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาทักษะสู่การเป็นผู้ประกอบการ

ประเด็นการพัฒนา (Strategic Issues) (ต่อ)

ประเด็นการพัฒนา (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</u> การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร	1. บุคลากรมีสมรรถนะสูงและองค์กรมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล 2. ยกระดับการบริการสาธารณะโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง	1. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใส และกลไกการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบในองค์กร 2. พัฒนาสมรรถนะ ความรู้ และทักษะดิจิทัลของบุคลากรให้สอดคล้องกับภารกิจและการเปลี่ยนแปลงในอนาคต 3. พัฒนาระบบฐานข้อมูลอัจฉริยะ (Big Data) เทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์และการบริหารงานภายในองค์กร 4. ลดขั้นตอน ระยะเวลา และค่าใช้จ่ายในการอำนวยความสะดวกแก่งานบริการประชาชน 5. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีเครือข่ายในการพัฒนาและตรวจสอบท้องถิ่น	1. ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) อยู่ในระดับสูง 2. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะและผ่านเกณฑ์ที่ส่วนราชการกำหนด 3. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาระบบฐานข้อมูลดิจิทัลที่ถูกต้อง ครอบคลุม และทันสมัย 4. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะขององค์กร 5. ร้อยละของงานบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาลงได้ตามมาตรฐานที่กำหนด 6. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์กรแบบมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

8. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดหรือภาพรวม หลักการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น ฯลฯ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
1	เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี	วิเคราะห์จากแนวโน้มสังคมสูงวัย (Aging Society) ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจฐานราก และภัยคุกคามด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	ประชาชนบางส่วนยังขาดสวัสดิการแบบมุ่งเป้า ปัญหายาเสพติดและภัยพิบัติชุมชนยังคงมีอยู่ ระบบจัดการขยะและมลพิษยังต้องปรับปรุงตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน	ครัวเรือนยากจนขาดโอกาสในการพึ่งพาตนเอง คุณภาพชีวิตต่ำกว่าเกณฑ์ และเสี่ยงต่อปัญหาสุขภาวะในระยะยาว
2	การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา	วิเคราะห์จากศักยภาพ Soft Power ด้านกีฬา (Sports Tourism) อัตลักษณ์วัฒนธรรมขอมและโอกาสทางเศรษฐกิจดิจิทัล	โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกการท่องเที่ยวยังไม่ครอบคลุม บุคลากรขาดทักษะเฉพาะทางและการตลาดดิจิทัลยังทำได้จำกัด	สูญเสียโอกาสในการดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง และรายได้จากการท่องเที่ยวไม่กระจายสู่ชุมชนฐานรากอย่างเต็มที่
3	การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม	วิเคราะห์จากโครงสร้างเศรษฐกิจหลักที่พึ่งพาภาคเกษตร ปัญหาการขาดแคลนน้ำ และโอกาสของสินค้าเกษตรมูลค่าสูง	เกษตรกรส่วนใหญ่ยังใช้สารเคมี ขาดระบบบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ สินค้าเกษตรและผ้าไหมอัตลักษณ์ยังขาดการแปรรูปด้วยนวัตกรรม	ต้นทุนการผลิตสูง ความเสี่ยงจากภัยแล้ง ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคเกษตรเติบโตช้า เกษตรกรขาดอำนาจต่อรอง
4	การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร	วิเคราะห์จากเกณฑ์การประเมินภาครัฐ (ITA) นโยบายรัฐบาลดิจิทัล และการบริหารงานที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง	บุคลากรยังต้องพัฒนาทักษะดิจิทัล องค์กรขาดระบบข้อมูลอัจฉริยะ (Big Data) และขั้นตอนการบริการประชาชนบางส่วนยังซับซ้อน	ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ประชาชนมีความพึงพอใจต่ำและขาดการมีส่วนร่วมที่แท้จริง

ส่วนที่ 3

การขับเคลื่อน
ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดบุรีรัมย์
(พ.ศ.2571-2575)

ส่วนที่ 3
การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ.2571-2575)

1. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วย 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร ซึ่งจุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals) ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets) พ.ศ.2571-2575 ได้ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
		ปี 71-75	ปี 71	ปี 72	ปี 73	ปี 74	ปี 75
1. เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี	1. ประชาชนมีสุขภาวะ สุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน	**85%**	65%	70%	75%	80%	85%
	2. สังคมมีความมั่นคงปลอดภัยและพึ่งพาตนเองได้	**85%**	65%	70%	75%	80%	85%
	3. สิ่งแวดล้อมและพื้นที่สีเขียวได้รับการจัดการอย่างยั่งยืน	**85%**	65%	70%	75%	80%	85%
2. การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา	1. บุรีรัมย์เป็นศูนย์กลางเมืองกีฬาและท่องเที่ยวอารยธรรมขอมระดับโลก	**90%**	70%	75%	80%	85%	90%
	2. เศรษฐกิจชุมชนเติบโตด้วยทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญา	**90%**	70%	75%	80%	85%	90%
3. การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม	1. ยกระดับสู่ศูนย์กลางการค้าเกษตรปลอดภัยและอาหารมูลค่าสูง	**80%**	60%	65%	70%	75%	80%
	2. โครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตรมีประสิทธิภาพสูง	**80%**	60%	65%	70%	75%	80%
4. การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร	1. บุคลากรมีสมรรถนะสูงและองค์กรมีธรรมาภิบาลดิจิทัล	**95%**	75%	80%	85%	90%	95%
	2. การบริการสาธารณะยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง						

2. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วย 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร ซึ่งแนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์ ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ที่สามารถวัดได้ แสดงได้ทั้งจำนวน ปริมาณ ที่แสดงให้เห็นเป็นตัวเลขของความคาดหวังจัดทำเป็นตาราง ดังนี้

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
1	เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี	1. ส่งเสริมระบบบริการสาธารณสุขชุมชนอัจฉริยะ (Smart Health) 2. พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการสังคมแบบมุ่งเป้า 3. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม 4. เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรมและการศึกษาองค์รวม 5. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและสาธารณภัย 6. แก้ไขปัญหาครัวเรือนยากจนและยกระดับ 7. ส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง 8. บริหารจัดการขยะ มลพิษ และฟื้นฟูพื้นที่สีเขียว	23 อำเภอ (ครอบคลุมพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในเครือข่ายทุกแห่ง)
2	การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา	1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการท่องเที่ยวและกีฬา 2. ส่งเสริมความเป็นเลิศด้านกีฬาและ Sports Tourism 3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอัตลักษณ์ขอมและเชิงนิเวศ 4. ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวสร้างสรรค์ผ่านระบบดิจิทัล 5. ต่อยอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาเพื่อสร้างมูลค่า 6. พัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการท่องเที่ยว	50 แหล่งท่องเที่ยว/ชุมชน (ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวหลัก สนามกีฬามาตรฐานและชุมชนท่องเที่ยววัฒนธรรมขอม)

(ต่อ)

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
3	การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม	1. ยกระดับการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย 2. ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหาร 3. พัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและผ้าไหมบุรีรัมย์ครบวงจร 4. ส่งเสริมการปลูกและแปรรูปพืชเศรษฐกิจ/พลังงาน 5. พัฒนาระบบน้ำและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร 6. พัฒนาทักษะเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) 7. สร้างตลาดกลางและระบบโลจิสติกส์สินค้าเกษตรดิจิทัล	100 กลุ่มเกษตรกร (รวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไหม, กลุ่มเกษตรแปลงใหญ่และพื้นที่ชลประทานเพื่อการเกษตร)
4	การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร	1. ส่งเสริมคุณธรรม ความโปร่งใสและป้องกันการทุจริต 2. พัฒนาทักษะดิจิทัลและสมรรถนะสูงให้แก่บุคลากร 3. พัฒนาระบบฐานข้อมูลอัจฉริยะ (Big Data) และนวัตกรรม 4. ลดขั้นตอน ระยะเวลา และค่าใช้จ่ายในการบริการประชาชน 5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและภาคีเครือข่าย	100% ของส่วนราชการ (ทุกกอง/ฝ่ายในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ และเครือข่ายประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น)

3. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์กำหนดจุดยืนการพัฒนาท้องถิ่นในเชิงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นภาพรวมเพื่อตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ให้เกิดผลสำเร็จในการสร้างความผาสุกให้กับประชาชนในท้องถิ่น ทำเป็นตารางได้ ดังนี้

จุดยืนที่	จุดยืนที่กำหนด (Strategic Positioning) เพื่อตอบสนองต่อวิสัยทัศน์
1	การเป็นศูนย์กลางเมืองกีฬามาตรฐานสากลและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มูลค่าสูง (Sports & Cultural Tourism Hub)
2	การเป็นต้นแบบการพัฒนาเกษตรกรรมมูลค่าสูงและการแปรรูปอัจฉริยะ (High-Value Agri-Food Centre)
3	การสร้างสังคมแห่งความปลอดภัย ยกระดับคุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจฐานรากอย่างทั่วถึง (Inclusive Living & Smart Safety City)
4	การขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดิจิทัลที่มีสมรรถนะสูงและบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล (High-Performance & Digital Governance Organization)

4. สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ ความต้องการของประชาชน และศักยภาพของท้องถิ่น โดยมุ่งขับเคลื่อนการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “บุรีรัมย์เมืองกีฬาและศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เกษตรกรรมมูลค่าสูงและยั่งยืน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยนวัตกรรม ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืน” สามารถสรุปภาพรวมได้ดังนี้

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
1	เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี	พัฒนาสุขภาวะ สวัสดิการสังคม โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงชุมชน	ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี ได้รับโครงสร้างพื้นฐานทั่วถึงปลอดภัยจากยาเสพติด และลดความยากจน	กองสาธารณสุข, กองสวัสดิการสังคม, กองช่าง, สำนักปลัด อบจ.
2	การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา	ส่งเสริมความเป็นเลิศด้านกีฬา การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนธรรมขอม และผ้าไหมอัตลักษณ์	รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จังหวัดเป็นจุดหมายปลายทางระดับโลก และรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น	กองการท่องเที่ยวและกีฬา, กองการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม
3	การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม	ยกระดับเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และระบบโลจิสติกส์	สินค้าเกษตรมีมูลค่าสูงขึ้น ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) เติบโต และมีแหล่งน้ำทางการเกษตรเพียงพอ	กองส่งเสริมการเกษตร, กองช่าง, กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
4	การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร	พัฒนาทักษะดิจิทัลบุคลากร ระบบ Big Data ความโปร่งใส และการบริการแบบประชาชนเป็นศูนย์กลาง	ผลการประเมิน ITA อยู่ในระดับสูง งานบริการรวดเร็ว ลดขั้นตอน และประชาชนมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น	กองการเจ้าหน้าที่, กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สำนักปลัด อบจ.